

Nr 195

Av herr Österdahl, *angående inlösen av egnahem vid flyttning av arbetsmarknadsskäl.*

(Lika lydande med motion nr 212 i Andra kammaren)

En av de grundläggande principerna i arbetsmarknadspolitiken bör vara att den enskilde arbetstagaren hålles skadeslös för kostnader och förluster i samband med tillträddandet av anställning på annan ort. Endast därigenom kan ett positivt intresse påräknas från arbetstagarnas sida när omplaceringar blir nödvändiga.

Enligt arbetsmarknadsstyrelsens uppgifter intagna i årets statsverksproposition har under budgetåret 1967/68 beviljats 47 117 resebidrag och starthjälp i 22 468 fall. Det är således ett betydande antal personer som i samband med omplaceringar på arbetsmarknaden erhållit ett värdefullt ekonomiskt bistånd i en situation då det blivit nödvändigt av arbetsmarknadsskäl att ta anställning på annan ort än hemorten. En betydande del av dessa torde också ha varit ägare av egnahem. Särskilt gäller detta personer bosatta i glesbygden och i mindre tätorter, där egnahemsbebyggelsen utgör den allra största delen av bostadsbeståndet. Från dessa orter äger också en stor utflyttning rum orsakad av minskade sysselsättningsmöjligheter i dessa områden. Mot den bakgrunden är det därför synnerligen anmärkningsvärt att egnahem inlösts endast i 50 fall under samma budgetår. Ett mycket stort antal personer som ägt egnahem kan därför antas ha fått försälja dessa hem med stora förluster utan att arbetsmarknadsverket kunnat ekonomiskt bistå dem. Principen vid inlösen av egnahem har i stort sett varit att taxeringsvärdet lagts till grund för inlösenbeloppets storlek. Endast efter Kungl. Maj:ts bestämmande har inlösenbeloppet kunnat höjas utöver taxeringsvärdet, när lån använts för att förbättra fastigheten. LO har i sitt arbetsmarknadspolitiska program bl. a. föreslagit, att inlösen av egnahem skall ske efter värdering och inte efter taxeringsvärdena, som i många fall är orimligt låga.

Statsverkspropositionen innehåller dock inget förslag syftande till inlösen av egnahem efter värdering.

Arbetstagare, som hittills kunnat räkna med en ganska fast anställning på sin arbetsplats och hemort, har under de senaste åren fått erfara att tryggheten i detta avseende är ganska undergrävd. Många av dessa har skaffat

sig egna hem, och vid flyttning, som ofta måste ske ganska snabbt om buden på nya anställningar inte skall gå förlorade, kan därför stora förluster på fastigheterna uppstå om dessa inte kan säljas till rimligt pris utan inlösen måste ske efter taxeringsvärdet. I dessa fall är det angeläget att värdering av fastigheterna kan komma till stånd och att inlösenpriset fastställs efter därvid framkommet värde, som bör beräknas efter vad det omedelbart före flyttningen skulle ha kostat att få respektive fastighet ersatt med ny byggnad av samma eller lika ändamålsenligt slag efter avdrag av vad den kan ha förlorat i värde genom ålder och bruk eller nedsatt användbarhet.

Med stöd av det anförda hemställs därför,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller att vid inlösen av egna hem i samband med flyttning av arbetsmarknadsskäl inlösenpriset skall fastställas efter värdering av fastigheten enligt i motionen angivna grunder.

Stockholm den 23 januari 1969

S.-O. Österdahl (fp)

Nr 196

Av herr Bengtson m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Trafiksäkerhetsforskning.

(Lika lydande med motion nr 219 i Andra kammaren)

Stockholm den 23 januari 1969

Torsten Bengtson (cp)

Sten Åkesson (fp)

Eric Peterson (fp)
